

Matja i so tisti,
ki mro, kakor ribe v izsušeni strugi,
to so vsi naši sodrugi:
od Jesenic do Trbovelj
in od Slovenskih goric do Borovelj.

Naš Matjaž, naš bradati Matjaž,
ta le spi
in bo spal.

Toda naš človek,
naš človek bo kmalu
svoj tilnik vzravnal!

Okupacija!

Pa bodi še več bičanja in ponižanja,
bodi pot na golgoto še tako strma
in strašna, uprimo oči v sonce.
Naše veliko jutro je blizu,
v lica nam diha rosna zarja njegova.

I Cankar.

I.

V mestu!

Suh poletni veter piha,
veter piha, ko da vzdih,
pesem tujo preko cest odnaša.
tujo pesem, ki jo poje zdaj
mladina naša.
Vse odtlej, ko so gospodje
kot deklice počestno
domovino nam prodali,
vse odtlej,
je treba na ukaz zapeti...
glej, kako blešče se pruski bajoneti.
Poj, poj,
kaj zato, če nimaš več kaj žreti
v pesem moraš lakoto odeti.

Ulice so puste,
človek tih kot grob.
Na oglasnih deskah
vsak dan nov plakat,
plaho in ponižno
ga grede ljudje prebrat:
Smrtna kazen izvršena danes zjutraj!

Nemo zro ljudje v rdeč papir...

Dve odhajajoči starki sta pričeli tih prepir:

"Kaj boš, prav je komunistom,

da jih streljajo!

Te zverine vse požgo,

v Rusiji otroke žro,

žive bi nas v krop zmetali,

Bog nas vari!

Bog nas vari!"

Veter veje

in počasi

iz aleje

nosi

lačne dece jok!

II.

V Srbijo v Šlezijo.

Črni avti vozijo v nočeh

črna, težka slutnja žge v ljudeh.

čela mračna

delo kolnejo v teh dneh,

lica vsa drugačna,

kakor za nasmeh...

Kaj boš delal in garal,

dnevi boš morda že v ječi spal!

V črni noči, temni noči

pridejo po te:

Brez besede

pusti domačijo,

pusti mirno

naj te izselijo,

naj se tvojih žuljev

drugi veselijo!

Črni avti vozijo v nočeh,

v vseh nočeh,

Črna, težka slutnja

žge v ljudeh....